

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.61

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

308 "1925"



Szerző:

Cím: *Hamis tanuzás a munkanélküliek*

legújabb kereseti forrása

Forrás:

Új Nemzedék

3m

(Hely)

1925. 12. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hamis tanuzás a munkanélküliek legújabb kereseti forrása

Tömegesen jelentkeznek a pereskedő feleknél a napidij reményében „hivatásos tanuk” — A hatóságok tehetetlenek velük szemben

— Az Új Nemzedék tudósítójától —

Az általános nyomorúság és munkanélküliség beigazolja azt a régi igazságot, hogy a *szükség leleményessé teszi az embert*. A mindennapi kenyér előteremtésének gondja gyakran valóságos zsenivé és hadvezérré avatja az egyébként legegyszerűbb észjárású embereket is. A nagy ur: a *muszáj*, minden reggel a munkakeresés problémája elő állítja a szerencsétlen munkanélkülieket, akik azután a meglevő kevés munkaalkalom szaporítására olyan *„munkaalkalmakat”* találnak ki, amire a rendes munkáslet mellett talán sohasem gondoltak volna.

Igy a legújabb és igen keresett munkaalkalom az utóbbi időben: a *hamis tanuzás*. A pénzkeresési lehetőségeken tóprengő emberek, akik naponta ott ácsorognak és próbálkoznak mindenütt, ahol csak egy kis reményük van rá, hogy valami *„leesik”*, vagy ahol melegedni lehet, így többek között a bíróságok folyosóin és a tárgyalótermekben, rájöttek arra, hogy a *tanuzást* egész rendes és jól jövedelmező iparággyá lehet kifejleszteni. Látták, hogy a bíróságok előtt nap-nap mellett jelen-

nek meg tanuk, akik meglehetősen összegű tanuzási és napidijat számítanak fel néhány perces szereplésükért. Az ilyen tanuzási-díjak megítélésénél mindig fellángolt a hallgatóság padsoraiban melegedő munkanélküliek szeme: *miért más kapja azt a napidíjat, miért nem ő?*

A többi azután már magától adódott. Mind-egyikük leghőbb vágya lett, hogy egy *„jó tanuzást kifogjon magának”* és ettől fogva kezdetét vette a tanuzásra, illetve a hamis tanuzásra való tömeges jelentkezés.

A bíróságoknak már régebbi idő óta feltűnt, hogy egy-egy tárgyalásnál olyan tanuk jelentkeznek, akiknek magáról a tárgyalás alatt álló ügyről alig van valami fogalmuk és akik szemmel láthatólag csak azon erőlködnek, hogy valamelyik fél javára feltűnően kedvező vallomást tegyenek. A bírák — bár alapos volt a gyanujuk, hogy hamis tanukkal állanak szemben — nem tehettek semmit leleplezésükre, legfeljebb ezeket a vallomásokot kellő értékükre szállították le az ítélet meghozatalakor. A tanu urakat azonban ez egyáltalában nem zavarta, mert ők a *napidíjak* felvételén

kívül nem sokat törődtek sem az ítélettel, sem magával az egész ügyvel. Azt pedig, hogy a napidíjon kívül kapott-e a tanu az al- vagy felperestől egyéb *„különdíjakat”* is, egy tárgyalás keretén belül sohasem sikerült megállapítani. Így tehát eddig csak a gyanu árnyéka lebegett a bírósági tárgyalótermekben arról, hogy a vallomást tévő tanuk egy jelentékeny része *hamis vallomással igyekszik valamelyik fél érdekeit előmozdítani és hamis tanuzással akár egy kis pénzhez jutni*. Most azonban egy, a rendőrségen tett bejelentés konkrét adatokat szolgáltat a hamis tanuzás valóságos *iparrá* való kifejlődéséről és érdekes fényt vet a hivatásos hamis tanuk egész működési módjára.

Nincs tanu

A minap Budán, az *Átlós-uton* villamos baleset történt. D. Zoltán fuvaros-vállalkozó egy szép pár mecklenburgi lovat hajtott hazafele az uton, amelyet pár órával azelőtt vásárolt egy lókereskedőtől. Az *Átlós-uton* — állítólag a villamosvezető hibájából — egy villamos kocsis teljes sebeséggel belerohant a csöndesen baktató lovakba és mind a kettőt agyongázolta.

A fuvaros-vállalkozó az első ijedtség után arra gondolt, hogy mivel a gázolás a villamosvezető hibájából történt, *bepertli a villamos-társaságot a két ló vételárának megtérítésére*. Ezért odafordult a két kimúlt ló körül összeverődött közönséghez és felszólította azokat, akik látták, hogy hogyan történt a gázolás, hogy jelentkezzenek tanunak és mondják be nevüket és lakás címüket. A felszólításnak az lett a következménye, hogy a tömeg